

udføres efter den Specifikation, som er given, skulle udføres ganske som hidtil. Der er ikke Tale om her at give anden Frihed end den ret naturlige, at for saa vidt der maatte kunne spares et mindre Beløb — der kan kun være Tale om saadanne — paa en Konto eller en Underkonto, kan det anvendes til Fremme for en Foranstaltning, der hører under en anden af de her omhandlede Konti.

Der siges, at det vanskeliggør Kontrollen; det kan aldeles ikke være Tilfældet, netop fordi Kontierne og Underkontierne blive staaende, og man kan se, hvilke Forskydninger, hvilke Bevægelser der maatte foregaa.

Vi have ogsaa Erfaringer netop i saa Henseende, idet vi have haft Anmærkninger paa Kontierne K. og L., og enhver, der vil se f. Eks. Statsregnskabet for sidste Aar og vil se vedrørende § 22 — jeg lægger det frem her, saa at Medlemmerne kunne se det, hvis de have Lyst, ellers kunne de slaa op i Statsregnskabet Side 125 — de ville der se med Hensyn til Konto K. og L. der være i Hænderne paa en Mand, overfor hvem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den (K. M. Klausen) ikke havde nogen stor Fidus, at han vilde omgaa de ham bevilgede Penge med den Pligtskyldighed, som vi herfra maatte kræve, at trods den Frihed til at overføre besparede Beløb fra en Konto til en anden, findes der ikke nogen Forskydning, man vilde ikke tænke paa Overførselsretten, hvis man ikke netop i Statsregnskabet saa Anmærningen anført. Det viser sig nemlig, at Bevillings- og Regnskabskolonnerne stemme gennemgaaende lige saa smukt med hinanden som paa det øvrige Regnskab, hvor der ikke findes en saadan Anmærkning, og det ligger i Forholdets Natur, at Kravene paa de forskellige Konti og Underkonti maa stemme nogenlunde nøje med Behovet.

Men det, som Ministeren nu har ønsket, er dette: hvis det maatte vise sig, at der paa en eller anden Konto eller Underkonto kan bespares noget til Fordel for et andet Formaal indenfor den samme Ramme, som er angivet, ønsker han Adgang dertil. Han ønsker den samme Adgang for sig som Krigsminister, som vi have indrømmet hans Forgænger som Marineminister, og da det sikkert ikke kunde falde nogen her i Tinget ind at nægte den nuværende Marineminister det, som man tidligere har betroet hans Forgænger i Embedet, synes det ret nærliggende, at vi kunne udvise samme Tillid overfor den

samme Mand i hans Egenskab af Krigsminister, som vi paa Forhaand rent logisk og bevillingsmæssig maatte være rede til at vise ham som Marineminister.

Men dermed er ikke udtømt, hvad der kan siges om den Ting. Man har jo nemlig den letteste Adgang til at kontrollere Bevægelsen gennem Statsregnskabet, og vil man ikke vente saalænge, saa er Finansudvalget ikke saa sparsomt med at rette Spørgsmaal, saa man kan skaffe sig Oplysninger, endog før Statsregnskabet foreligger — naar man da ikke kommer for tidlig — om, hvordan man har anvendt den Kreds af Bevillinger, der er inde under Anmærkningen; men i alt Fald, naar Statsregnskabet foreligger, kan man se, hvilke Bevægelser der er foregaaet, om der overhovedet er foregaaet nogen, og finder saa Folketinget — i første Linie Finansudvalget —, at den Bevægelse, som viser sig at være foregaaet, gaar i en Retning, man ikke synes om, saa have vi jo den mest fuldkomne Beslutningsfrihed overfor Konti og Underkonti i samme Grad, i samme Udstrækning og med samme Virkning, som vi have haft hidtil.

Hvis der var Tale om at slaa det hele sammen i en Gryde under fælles Overskrift og sige: Værsartig — her er $2\frac{1}{4}$ Million Kroner — deraf kan saa den højtærede Minister saa nogenlunde fyldestgøre de Formaal, som han vil, efter eget Godtykke mer eller mindre; han skal ikke være bunden af tidligere Vedtægter og Hensyn, — det er hans Ansvar at røgte de Opgaver, der før have været røgtede indenfor denne Kreds, men nu staaer det ham frit for at lægge stærkere paa her eller tage stærkere fra der, saa var det en anden Sag. Men saaledes er Forholdet ikke; Kontierne og Underkontierne staa der som hidtil, og de forskellige Foranstaltninger, som ere paaviste, og for hvilke de respektive Beløb ere anførte til Fyldestgørelse af Opgaverne, skulle respekteres nu som før, og vi vide, det kan enhver se efter, at det, der er Tale om i Øjeblikket, er Smaabeløb. Der har været Overskud, om man saa vil sige, paa denne Kreds af Bevillinger indenfor en Aarrække. Der har ogsaa været Underskud. Nu kan dette sidste ikke blive Tilfældet; idet at for saa vidt som der overføres fra den ene Konto til en anden, kan der ikke foregaa Overskridelse. Dette var oprindeligt Ministerens Forudsætning som nu har fundet klart Udtryk i Underendringen.

Fra et bevillingsretligt Standpunkt